

BETTEMIE

DOOR

J. L. F. DE LIEFDE.

„Voor de kleintjes” staat er boven dit stukje. Vaak is er in een gezin slechts één zoo'n „kleintje,” zoo'n kleine Broer of Zus, die nog niet naar school gaat. 't Spreekt vanzelf dat dit kleintje zich dan meestal alleen moet vermaken en hoe beter het die kunst verstaat, hoe prettiger het leven voor hem is. Maar soms gebeurt het wel, dat een der grooten gauw klaar is met zijn schoolwerk en dan met kleine Zus wil spelen. Of... ook wel, dat Moeder zelf met het kleintje mee wil doen. Wat is dat heerlijk! En toch... komt dan wel eens de vraag: „maar *wat* zullen we spelen?”

Als er nu nog eens zoo'n prettig poosje komt, dat een der grooteren je helpen kan, vraag dan om met „Bettemie” te spelen. Bettemie is een dikke juffer met heel wijde rokken aan. Ze is uit den ouden tijd, want een grootmoeder van tachtig jaar heeft me geleerd, hoe *zij* met Bettemie speelde.

Maar waar halen we zoo'n Bettemie vandaan? Ze kost niets en is in een oogenblikje klaar.

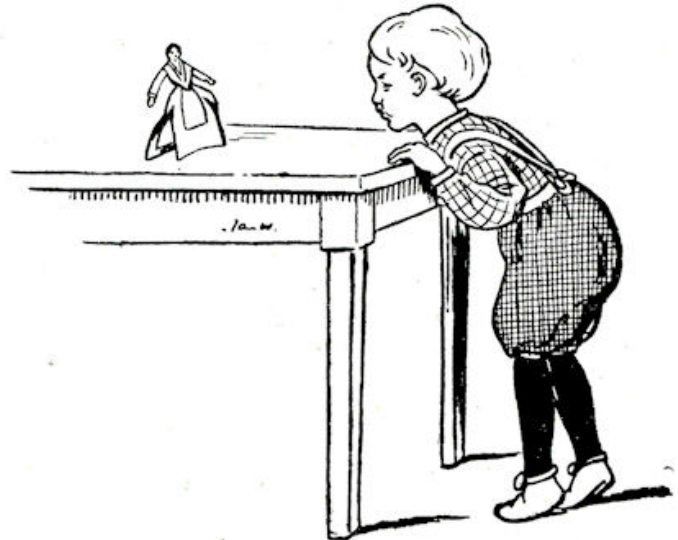
Je neemt een stuk stevig papier, bijv. heel zwaar post- of pakpapier, vouwt het dubbel en knipt er een figuur uit als hier geteekend is. De streepjeslijn langs

de vouw leggen en *alleen* den omtrek knippen en de stippellijn *a-b*. Dus niet het kin- of halslijntje, want dan valt het hoofd er af; evenmin het onderrandje van de mouw bijv., want dan valt de arm er af. Wie niet zoo heel fijn knippen kan, mag gerust de hand er af laten, maar dan moet de mouw zooveel langer zijn.

Als je het papier daarna openvouwt, heb je een dikke juffrouw. Dat is Bettemie. Maar ze kan nog niet staan. Daarom buig je aan het eind der stippellijn de losse reep een weinig naar achteren om en... dan kan ze staan ook.

Wie een beetje handig met potlood of pen is, kan Bettemie's gezicht, haar en kleeding wel teekenen. (Zie het voorbeeld).

Je zet haar op een gladde tafel, — zonder tafelkleed er op — blaast aan de *achterzijde* tegen haar rokken, dus *niet* zoals de teekenaar het bij vergissing teekende, en... daar wandelt Bettemie heen! Hoe harder het waait, hoe harder Bettemie met haar wijden rok voort kan.

Je kunt er een leuk spelletje van maken als je nog meer Bettemie's knipt en ze een wedstrijd laat houden in 't loopen. Wie weet of al je broertjes en zusjes niet mee willen doen. Ieder knipt dan een „Bettemie”,

en schrijft er zijn naam op. Je zet de juffers in een rechte lijn neer, naast elkaar, maar vooral niet te dicht. En nu: één, twee, drie geteld, en ph...f! Blazen maar jongens! Allen tegelijk. Wiens juffer het eerst aan de overzij der tafel is gekomen, heeft het gewonnen.

Ook kun je heerlijk schoolje spelen met Bettemie. Je vraagt dan of ze er veel voor je knippen, een stuk of acht bijv. en van verschillende grootte. Dan kun je een heele klas maken. Vooral op ieder kind een naam schrijven, want... anders weet je niet, wie stout is geweest en wie zoet, als 't twaalf uur is. Als je papier neemt van verschillende kleur, bijv. pakpapier, hebben de schoolkinderen vanzelf verschillende jurkjes aan.

Een andere manier om Bettemie „op de been” te helpen is nog de volgende. Men knipt *met* in langs de stippellijn, maar snijdt den rok iets minder wijd, en ongeveer 1 c. M. langer.

Den onderrand van den rok verdeelt men in vijven, en geeft er op gelijke afstanden vier knipjes in van $1\frac{1}{2}$ c. M. lengte, zoodat er vijf lipjes ontstaan. Van deze lipjes vouwt men het eerste, derde en vijfde naar achteren om. Het tweede en vierde naar voren en zoo kan onze Bettemie op haar *eigen* voeten staan, maar.... loopen kan ze op deze wijze niet.

Ook heel aardig is het om eenige poppetjes aan elkaar te knippen. Daartoe neem je een reep papier, zoo breed als Bettemie lang is. Daarvan vouw je een stukje om zoo breed als Bettemie breed is. Daarna het overstekende weer terug vouwen en zoo de geheele reep telkens heen en weer vouwen op de breedte van Bettemie. Ten slotte vouw je dit geheel dubbel en knipt volgens het figuur. Leg je je papier dan geheel open, zoo heb je een geheele rij poppetjes, die elkaar hand aan hand vasthouden.

Zoo kan je ook uit een zak een heelen kring van poppetjes knippen.

Voor deze beide knipsels moet je altijd lipjes onderaan de rokken maken en niet de hand uitknippen, maar de mouw zooveel langer, dat de vouw het uiteinde er van vormt.

Wie niet zoo gemakkelijk op het oog Bettemie na kan knippen, kan wel een papier leggen op het figuur, dit tegen het raam houden en zoo overtrekken.

